

RÓZSA BOGLÁRKA

Amikor ő

---

felnyalábolta a sötétséget
majd a kezembe nyomta

barna szemeiről lepergett a festék
odakinn csivavákat sétáltattak

untam a látványt
meg a hangokat is
legszívesebben mind beletettem volna
egy üres dobozba

még éjfélkor sem tért magához
pedig már órák óta túl voltunk az orgazmuson

mindig késik az a bizonyos csomag
azt mondta, ő akarja elsőnek kinyitni

úgyis képtelenség lett volna az egész

---

szeretnék én is meghajolni, mondtam
nemcsak te vagy a főszereplő

akár akár akár akár akár

és hosszú fekete ruha volt rajta
eltört és megtépázott szárnyai
eltakarták a sötétséget

---

sosem biztos

mért nem volt egy csillag sem az égen
ő sem tudta megmondani
tüzet sem láttam a szemeiben
nem volt benne semmi a pupillán kívül
meg persze a zöldessége

abrakadabra csak ketten maradtunk
sánta volt a képzelet
nem tudott megszökni előlem
összeszűkült a szemem
mint a szomszéd macskának mikor sebzett madarat lát

ritka fajhoz tartozol
én abból a másik fajtából, tudod
megismerhetsz akármiről
én én vagyok és nem a tiéd

kicsi sunyi manó a képzelet
most sem tud elmenekülni előlem
vesztes vagy és az is maradsz
mondom magamban
züllött fantázia hajósa
de nem reagálsz, nem reagálsz

felhívtalak a lakásomba
mondtam, hogy csak ketten leszünk
figyelem figyelem
az intim zóna következik
itt mit sem ér a tudásod
sehol sem ér semmit sehol semmit
nem tudhatsz rólam

semmit

vonz a veszély taszít a veszély
hol itt a veszély
kérdesz
benned is tévelyeg a képzelet

részegen és magányosan
fülledt idő van odakinn és idebenn
izzad rajtunk a képzelet
nemet akkor is hiába mondanál

